

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ: ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ, ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΗΜΕΡΑ ΜΥΟΣΚΕΛΕΤΙΚΟΥ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

539 π.Χ.: Ο Βασιλιάς Κύρος ο Μέγας της Περσίας απελευθερώνει τους Εβραίους της Βαβυλώνας, μία πράξη που θεωρείται από τις πρώτες διακηρύξεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο.

1814: Εννέα άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους από ζυθοπλημμύρα στο Κεντρικό Λονδίνο. Προκλήθηκε όταν διερράγη μία μεγάλη δεξαμενή με μπύρα στη ζυθοποιία Μάιοξ και το περιεχόμενό της χύθηκε στο δρόμο, με αποτέλεσμα να πλημμυρίσουν πολλά από τα παρακείμενα σπίτια, σε μια από τις φτωχογειτονιές της αγγλικής πρωτεύουσας.

1864: Ψηφίζεται το νέο Σύνταγμα της Ελλάδας, που καθιερώνει το πολίτευμα της Βασιλευομένης Δημοκρατίας.

1915: Η Βρετανία προσφέρει την Κύπρο στην Ελλάδα για να την παρακινήσει να εξέλθει στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Επικαλούμενη την ουδετερότητα της Ελλάδας, η κυβέρνηση του Αλέξανδρου Ζαΐμη αρνείται την προσφορά.

1945: Πλήθη συρρέουν στην Πλατεία Πλάτσα ντε Μάγιο της Αργεντινής, απαιτώντας την απελευθέρωση του Χουάν Περόν. Η ημερομηνία αυτή θεωρείται ως η γένεση του «περονισμού».

1956: Ανοίγει στο Κάλντερ Χολ της Αγγλίας το πρώτο πυρηνικό εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1760: Κλοντ Ανρί ντε Σεν-Σιμόν, Γάλλος πρώιμος σοσιαλιστής θεωρητικός, η φιλοσοφική και πολιτική σκέψη τού οποίου έθεσε τα θεμέλια πολλών φιλοσοφικών θεωριών του 19ου αιώνα και κυρίως του Μαρξισμού, του Θετικισμού, και της επιστήμης της Κοινωνιολογίας. (Θαν. 19/5/1825)

1860: Διονύσιος Λαυράγκα, κεφαλονίτης μουσουργός, από τους βασικούς εκφραστές της Εθνικής Σχολής. (Ελληνική Σουίτα, Διδώ) (Θαν. 18/7/1941)

1915: Άρθουρ Μίλερ, αμερικανός θεατρικός συγγραφέας. (Ο θάνατος του εμποράκου, Οι μάγισσες του Σάλεμ, Ψηλά από τη γέφυρα) (Θαν. 10/2/2005)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1849: Φρεντερίκ Σοπέν, γαλλοπολωνός συνθέτης και πιανίστας. (Γεν. 1/3/1810)

1938: Καρλ Κάουτσκι, γερμανός πολιτικός και από τους θεωρητικούς της σοσιαλδημοκρατίας. (Γεν. 16/10/1854)

1955: Δημήτριος Μάξιμος, Έλληνας πολιτικός και τραπεζίτης. (Γεν. 1873)

Δημήτριος Μάξιμος (1873 – 1955)

Τραπεζίτης και πολιτικός από την Πάτρα, που διατέλεσε πρωθυπουργός επί οκτάμηνο στα κρίσιμα χρόνια του Εμφυλίου Πολέμου. Ιδιοκτησίας του ήταν το Μέγαρο Μαξίμου, που στεγάζει τον εκάστοτε πρωθυπουργό της Ελλάδας. Γεννήθηκε το 1873 στην αχαϊκή πρωτεύουσα και ήταν γιος του Επαμεινώνδα Μάξιμου, με καταγωγή από τη Χίο, και της Ασπασίας Λόντου, της γνωστής οικογενείας των προυχόντων του '21. Μετά το πέρας των εγκύκλιων σπουδών του προσλήφθηκε στην Εθνική Τράπεζα (1891) και παράλληλα ενεγράφη στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Υπηρέτησε σε διάφορα υποκαταστήματα της Εθνικής (Σπάρτη, Πάτρα) και το 1911 διορίστηκε διευθυντής στο κεντρικό κατάστημα της Αθήνας. Τρία χρόνια αργότερα έγινε υποδιοικητής μαζί με τον Ιωάννη Δροσόπουλο και το 1920 η γενική συνέλευση των μετόχων τον εξέλεξε διοικητή. Παρέμεινε επικεφαλής της Εθνικής Τράπεζας μέχρι το 1923 και στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στη Φλωρεντία, όπου ασχολήθηκε με οικονομολογικές μελέτες.

Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1929 και ασχολήθηκε με την πολιτική. Διατέλεσε αρχικά οικονομικός σύμβουλος του Λαϊκού Κόμματος και από τις 10 Μαρτίου 1933 έως τις 13 Ιουλίου 1935 Υπουργός Εξωτερικών στην κυβέρνηση Παναγή Τσαλδάρη. Επί υπουργίας του υπεγράφη το Σύμφωνο της Διαβαλκανικής Συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας, Τουρκίας, Γιουγκοσλαβίας και Ρουμανίας. Στις 31 Μαρτίου εξελέγη αριστίνδην Γερούσιαστές μέχρι τη διάλυση της Γερούσιας την 1η Απριλίου 1935. Κατά τη διάρκεια της Μεταξικής Δικτατορίας και της Κατοχής ιδιώτευσε, για να επανέλθει στην πολιτική το 1947, με τη βοήθεια του αμερικανικού παράγοντα, με τον οποίο διατηρούσε άριστες σχέσεις.

Στις 24 Ιανουαρίου ορκίστηκε εξωκοινοβουλευτικός πρωθυπουργός, ηγούμενος κυβέρνησης συνασπισμού, που περιλάμβανε όλα τα κόμματα της Βουλής, σε μια προσπάθεια

των Αμερικανών να συσπειρώσουν τον αστικό πολιτικό κόσμο, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η κομμουνιστική απειλή. Ήταν η λεγόμενη «Επτακέφαλος Κυβέρνησις» με αντιπροέδρους τον Κωνσταντίνο Τσαλδάρη (τέως πρωθυπουργό) και τον Σοφοκλή Βενιζέλο.

Στα διάφορα υπουργεία ορκίστηκαν οι Γεώργιος Παπανδρέου (Εσωτερικών), Στυλιανός Γονατάς (Δημοσίων Έργων), Παναγιώτης Κανελλόπουλος (Ναυτικών), Ναπολέων Ζέρβας (Δημοσίας Τάξεως) και Κωνσταντίνος Καραμανλής (Εργασίας). Κατά τη διάρκεια της ολιγόμηνης θητείας του, η Βρετανία ανακοίνωσε την αποχώρηση των στρατευμάτων από την Ελλάδα (15 Φεβρουαρίου) και ο αμερικανός πρόεδρος Χάρι Τρούμαν εξήγγειλε το περίφημο Δόγμα του (12 Μαρτίου).

Τον Απρίλιο πέθανε ο βασιλιάς Γεώργιος Β' και ανέβηκε στο θρόνο ο αδελφός του Παύλος. Οι Αμερικανοί ήταν δυσαρεστημένοι από την αποτυχία των εκκαθαριστικών επιχειρήσεων του Εθνικού Στρατού εναντίον των ανταρτών του ΔΣΕ και προσανατολιζόνταν στο σχηματισμό

διευρυμένης κυβέρνησης με τη συμμετοχή και του Θεμιστοκλή Σοφούλη, αρχηγού του κόμματος των Φιλελευθέρων. Μετά την εξέλιξη αυτή, ο Δημήτριος Μάξιμος υπέβαλε την παραίτησή του στις 29 Αυγούστου 1947. Πέθανε στην Αθήνα στις 17 Οκτωβρίου 1955.

Το όνομα του Δημήτριου Μάξιμου είναι συνυφασμένο με το Μέγαρο της οδού Ηρώδου του Αττικού που φέρει το όνομά του. Αποτέλεσε την οικία του έως το 1952, οπότε το αγόρασε το Ελληνικό Δημόσιο για τη φιλοξενία ξένων υψηλών προσώπων, αντί του ποσού των 5.500.000.000 δραχμών. Αξίζει να σημειωθεί ότι κυβερνητική επιτροπή είχε εκτιμήσει την αξία του Μεγάρου στα 11.000.000.000 δραχμές, αλλά ο Μάξιμος, όχι μόνο δέχτηκε να το παραχωρήσει με τα μισά λεφτά, αλλά πρόσφερε και την επίπλωση της οικίας του μαζί με τους πολύτιμους πίνακες που βρίσκονταν σε αυτή. Η κυβέρνηση για να τιμήσει την προσφορά του Δημήτριου Μάξιμου δώλωσε μέσω του προέδρου αυτής Νικολάου Πλαστήρα ότι το κτίριο θα διατηρήσει το αρχικό του όνομα, δηλαδή Μέγαρο Μαξίμου.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

ΤΑ ΑΥΤΟΦΩΡΑ ΠΝΙΓΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΤΑ ΝΕΑ

Η απόπειρα του Π. Καμμένου να βάλει χειροπέδες σε δημοσιογράφο μέσω της αυτόφωρης διαδικασίας επαναφέρει στην επικαιρότητα ένα πολύ σοβαρό θέμα που έχει να κάνει με την ελευθερία του λόγου και την ίδια τη δημοκρατία. Ως γνωστόν, στην αναθεώρηση του 2001 αφαιρέθηκε από το Σύνταγμα η διάταξη περί του «αυτόφωρου χαρακτήρα» των αδικημάτων του Τύπου. Επομένως, έκτοτε είναι αντισυνταγματικός ο χαρακτηρισμός τέτοιων αδικημάτων ως αυτοφώρων. Ωστόσο δεν άλλαξε ο – προγενέστερος – Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, στις δι-

στάσεις του οποίου παραμένει ο χαρακτηρισμός περί «αυτοφώρων αδικημάτων»: απλώς η Δικαιοσύνη επέλεξε να χρησιμοποιεί με φειδώ την πρόβλεψη περί Αυτόφωρου, αφήνοντας όμως το πεδίο ελεύθερο στον κάθε Καμμένο... Αν δεν αλλάξει αυτή η κατάσταση, οι καλοθελητές θα μπορούν, όποτε το θελήσουν, να στερούν με την υποβολή τέτοιων μηνύσεων την ενημέρωση από τους πολίτες. Προφανώς κάθε δημοσίευμα είναι στην τελική κρίση της Δικαιοσύνης – αλλά είναι απαράδεκτο να φιμώνονται οι δημοσιογράφοι με συλλήψεις και Αυτόφωρα!

